

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 3T/38/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9512100145
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Hrubala
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2014:9512100145.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, samosudcom JUDr. Jánom Hrubalom, v trestnej veci obžalovaného Ing. K. S., stíhaného pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. októbra 2014 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný Ing. K. S., nar. XX.XX.XXXX v Prešove, trvale bytom Bratislava, A. XXXXX/XJ,

sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky Bratislava, sp. zn. VII/1 Gv 179/10-62 zo dňa 27. septembra 2012 pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak,

ž e

Ing. K. S.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. K. Z. od jednotlivých záujemcov, ktorí si podali na Sociálnu implementačnú agentúru so sídlom Špitálska ul. č. 6, Bratislava žiadosť o nenávratný finančný príspevok z fondov EÚ v rámci Operačného programu „Zamestnanosť a sociálna inklúzia, opatrenie 1.2 Podpora tvorby a udržanie pracovných miest prostredníctvom zvýšenia adaptability pracovníkov, podnikov a podpory podnikania“, žiadali pre seba a ďalšie presne nestotožnené osoby za to, že vybaví u osôb oprávnených rozhodovať o schvaľovaní žiadostí, schválenie ich žiadostí o nenávratný finančný príspevok na Sociálnej implementačnej agentúre úplatok v sume 20 % zo schváleného nenávratného finančného príspevku, pričom požadovaný úplatok bude v účtovníctve jednotlivých žiadateľov vykrytý uzatvorením fiktívnej zmluvy o poskytovaní konzultačných služieb uzatvorenou medzi spoločnosťou Active Progress, s.r.o. a jednotlivými žiadateľmi, pričom tento úplatok pri osobných stretnutiach zvýšili na 30 % zo schváleného finančného príspevku a zároveň zmenili spoločnosť, s ktorou mala byť uzatvorená takáto zmluva na spoločnosť Sympatik, s.r.o. Bratislava a týmto spôsobom v dobe od 28.10.2010 do 06.09.2011 pri viacerých osobných rozhovoroch uskutočnených najmä v meste Lučenec, Nitra a Bratislava, ako aj pri viacerých telefonických rozhovoroch žiadali úplatok od D. D., konajúceho za spoločnosť TOMOS, s.r.o. Lučenec, X.. K. F., konajúceho za spoločnosť Biele vody, s.r.o., Biele Vody, živnostníka W. I., trvale bytom Lučenec, M. R. Štefánika 17, X.. R. Z., konajúcu za spoločnosť Gappa, s.r.o. Zvolen, X.. W. C., konajúceho za spoločnosť ESOFIT, s.r.o. Detva a živnostníka F. P., trvale bytom Lučenec, Adyho 26 a v priebehu uvedeného obdobia v súlade s požiadavkou došlo medzi jednotlivými žiadateľmi a spoločnosťou Sympatik s.r.o. Bratislava k uzatvoreniu „zmluvy o spolupráci a poradenstve“, ktorá bola podpísaná s fiktívnym dátumom 14.09.2010, pričom suma žiadaných

nenávratných finančných príspevkov u týchto podnikateľských subjektov bola v celkovom objeme minimálne 1.098.000,- Eur,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.09.2012 prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR v Bratislave (ďalej aj „prokurátor“ alebo „prokurátor ÚŠP GP SR“) podal na tunajší súd obžalobu na obvinených Ing. K. S. a Ing. W. Q., v ktorej obvineného v I. rade vinil zo spáchania prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a Ing. W. Q. zo spáchania prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Skutku sa obvinení mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

Ing. K. S.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. K. Z. od jednotlivých záujemcov, ktorí si podali na Sociálnu implementačnú agentúru so sídlom Špitálska ul. č. 6, Bratislava žiadosť o nenávratný finančný príspevok z fondov EÚ v rámci Operačného programu „Zamestnanosť a sociálna inklúzia, opatrenie 1.2 Podpora tvorby a udržanie pracovných miest prostredníctvom zvýšenia adaptability pracovníkov, podnikov a podpory podnikania“, žiadali pre seba a ďalšie presne nestotožnené osoby za to, že vybaví u osôb oprávnených rozhodovať o schvaľovaní žiadostí, schválenie ich žiadostí o nenávratný finančný príspevok na Sociálnej implementačnej agentúre úplatok v sume 20 % zo schváleného nenávratného finančného príspevku, pričom požadovaný úplatok bude v účtovníctve jednotlivých žiadateľov vykrytý uzatvorením fiktívnej zmluvy o poskytovaní konzultačných služieb uzatvorenou medzi spoločnosťou Active Progress, s.r.o. a jednotlivými žiadateľmi, pričom tento úplatok pri osobných stretnutiach zvýšili na 30 % zo schváleného finančného príspevku a zároveň zmenili spoločnosť, s ktorou mala byť uzatvorená takáto zmluva na spoločnosť Sympatik, s.r.o. Bratislava a týmto spôsobom v dobe od 28.10.2010 do 06.09.2011 pri viacerých osobných rozhovoroch uskutočnených najmä v meste Lučenec, Nitra a Bratislava, ako aj pri viacerých telefonických rozhovoroch žiadali úplatok od D. D., konajúceho za spoločnosť TOMOS, s.r.o. Lučenec, Ing. K. F., konajúceho za spoločnosť Biele vody, s.r.o., Biele Vody, živnostníka W. I., trvale bytom Lučenec, M. R. C. 17, Ing. R. Z., konajúcej za spoločnosť Gappa, s.r.o. Zvolen, Ing. W. C., konajúceho za spoločnosť ESOFT, s.r.o. Detva a živnostníka F. P., trvale bytom Lučenec, Adyho 26 a v priebehu uvedeného obdobia v súlade s požiadavkou došlo medzi jednotlivými žiadateľmi a spoločnosťou Sympatik s.r.o. Bratislava k uzatvoreniu „zmluvy o spolupráci a poradenstve“, ktorá bola podpísaná s fiktívnym dátumom 14.09.2010, pričom suma žiadaných nenávratných finančných príspevkov u týchto podnikateľských subjektov bola v celkovom objeme minimálne 1.098.000,- Eur,

a Ing. W. Q.

po dohode s K. Z. a Ing. K. S. pomohol obom menovaným skontaktovať žiadateľov o Nenávratný finančný príspevok z fondov EÚ v rámci Operačného programu Sociálnej implementačnej agentúry, Špitálska 6, Bratislava „Zamestnanosť a sociálna inklúzia, opatrenie 1.2 Podpora tvorby a udržanie pracovných miest prostredníctvom zvýšenia adaptability pracovníkov, podnikov a podpory podnikania“ a to tak, že z pozície Riaditeľa Centra projektov Akadémie vzdelávania dal pokyn svojej podriadenej Mgr. S. K., rozoslať na jednotlivé pobočky Akadémie vzdelávania ním poskytnutý zoznam žiadateľov s ponukou spolupráce a vybavenia schválenia ich žiadostí o nenávratný finančný príspevok za úplatok v sume 20 % z výšky priznaného nenávratného finančného príspevku, pričom požadovaný úplatok bude v účtovníctve jednotlivých žiadateľov vykrytý uzatvorením fiktívnej zmluvy o poskytovaní konzultačných služieb uzatvorenou medzi spoločnosťou Active Progress s.r.o. a jednotlivými žiadateľmi, ktorej vzor zabezpečil a následne zabezpečil osobné stretnutia žiadateľov s K. Z. a Ing. K. S., ktorí v dobe od 28.10.2010 pri viacerých osobných rozhovoroch uskutočnených najmä v mestách Nitra a Bratislava, ako aj pri viacerých telefonických rozhovoroch žiadali najmä od D. D., konajúceho za spoločnosť T. s.r.o. Lučenec, Ing. K. F., konajúceho za spoločnosť Biele vody s.r.o., Biele Vody, živnostníka W. I., trvale bytom Lučenec, M. R. C. 17, Ing. R. Z. konajúcej za spoločnosť Gappa s.r.o. Zvolen, Ing. W. C., konajúceho za

spoločnosť ESOFT s.r.o., Detva a živnostníka F. P., trvalo bytom Lučenec, O. 26, úplatok, ktorý zvýšili na 30 % z výšky priznaného nenávratného finančného príspevku a tiež aj zmenili spoločnosť, s ktorou mala byť uzatvorená fiktívna zmluva na spoločnosť Sympatik s.r.o., za ktorý prisľúbili vybavenie schválenia žiadostí týchto podnikateľských subjektov.

Na základe obžaloby teda Ing. K. S. spoločným konaním priamo pre seba a pre inú osobu mal žiadať úplatok za to, že bude svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 329 a obvinený Ing. W. Q. mal úmyselne poskytnúť inému pomoc na spáchanie trestného činu, aby iná osoba priamo pre seba a pre inú osobu žiadala úplatok za to, že bude svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci uvedenej v § 329.

V súvislosti s touto vecou bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica dňa 06.07.2012 uznaný za vinného K. Z., ktorý v zmysle tohto rozsudku spáchal prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona v podstate na tom istom skutkovom základe, ako je to uvedené v obžalobe na Ing. K. S.. Za to mu bol uložený peňažný trest vo výške 8.000,- Euro spolu s náhradným trestom odňatia slobody, pričom tento rozsudok je výsledkom konania o dohode o vine a treste medzi prokurátorom ÚŠP GP SR a obvineným K. Z..

Pokiaľ ide o aj v tejto veci vypočutého Mgr. T. W. (jeho vec takisto súvisí s obdobnou trestnou činnosťou, ktorá sčasti súvisí so subjektmi vystupujúcimi aj v tejto veci), tento bol neprávoplatne rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 26.02.2014 sp. zn. PZ-1T/30/2012-839 uznaný vinným a podľa tohto rozsudku sa mal dopustiť prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. Proti tomuto rozsudku bolo obžalovaným dané odvolanie, odvolací súd do dňa vyhlásenia tohto rozsudku vo veci nerozhodol.

V predmetnej veci týkajúcej sa obvinených S. a Q. samosudca Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica dňa 12. októbra 2012 vydal trestný rozkaz, v rámci ktorého obidvoch obvinených uznal za vinných zo spáchania žalovaných prečinov a uložil im podmienkové tresty odňatia slobody v trvaní štrnásť mesiacov so skúšobnou dobou dva roky a peňažné tresty vo výmere 8.000,- Eur spolu s náhradnými trestami odňatia slobody vo výmere jeden rok.

Spolu s týmto trestným rozkazom bola obidvom obvineným doručená aj obžaloba, pričom pre prípad podania odporu proti trestnému rozkazu bolo obvineným zaslané aj upozornenie a výzva podľa § 240 ods. 3, 4, 5 Trestného poriadku.

Obvinený W. Q. proti trestnému rozkazu nepodal odpor a tak sa vo vzťahu k jeho osobe predmetné rozhodnutie stalo právoplatným a vykonateľným dňa 03.11.2012. Obvinený K. S. dňa 29.10.2012 vo veci podal odpor. Tento bol tunajšiemu súdu doručený dňa 02.11.2012. Odpor nebol nijak bližšie zdôvodnený, obhajca obvineného žiadal, aby vo veci bolo súdom vytýčené hlavné pojednávanie, pričom na žiadosť o oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov v rámci hlavného pojednávania obvinený ani jeho obhajca nijak nereagovali.

V rámci vzniku takejto situácie samosudca dňa 04.12.2012 vo veci nariadil hlavné pojednávanie, pričom je možné konštatovať, že akceptoval všetky návrhy prokurátora na vykonanie dokazovania a nad rámec jeho návrhu vypočul aj svedka K. Z.. Obvinený Ing. W. Q. v tejto veci po správoplatnení trestného rozkazu vo vzťahu k jeho osobe vystupoval ako svedok (v prípravnom konaní jedenkrát ako svedok bol aj vo vzťahu k obžalovanému kontradiktórne vypočutý), súdu sa však napriek viacnásobnej snahe jeho účasť na hlavnom pojednávaní nepodarilo zabezpečiť. V súvislosti s ďalším priebehom konania možno konštatovať, že v konečnom dôsledku súd akceptoval všetky návrhy na doplnenie dokazovania aj zo strany obhajoby. Súd teda vypočul obžalovaného, svedkov F., D., K., D., N., Z., podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku prečítal výpovede relevantných svedkov z prípravného konania, oboznámil sa so všetkými listinnými dôkazmi v spise, vykonal dôkaz prehratím zabezpečených zvukových záznamov, sčasti prečítal prepisy týchto záznamov vrátane prečítania správy o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený, pričom už na úvod tohto rozsudku je potrebné uviesť nasledovné.

Po vykonaní hlavného pojednávania dňa 07.03.2013 súd vo veci rozhodol a to tak, že uznal obžalovaného Ing. K. S. vinným z prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky, peňažný trest vo výške 8.000,- € s náhradným trestom odňatia slobody 1 rok a trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze poskytovať akékoľvek služby v súvislosti s realizáciou projektov financovaných z prostriedkov Európskej únie a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v trvaní 5 rokov.

Na podklade odvolania obžalovaného Najvyšší súd SR v Bratislave ako súd odvolací uznesením sp. zn. 1 To 4/2013 zo dňa 26.03.2014 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie prejednanie a rozhodnutie. Odvolací súd vo svojom odôvodnení okrem iného uviedol nasledovné:

Skutočnosť, že osoba bola pôvodne spoluobvinená a toto procesné postavenie zaniklo napr. v dôsledku právoplatného trestného rozkazu alebo zastavenia trestného stíhania, prípadne vylúčením veci zo spoločného konania, nebráni tomu, aby sa táto osoba vo veci proti bývalému spoluobvinenému vypočula ako svedok, pričom zápisnicu o výpovedi, ktorú osoba, ktorá sa vypočúva ako svedok, urobila v procesnom postavení spoluobvineného, možno prečítať za podmienok § 263 ods. 3 Tr. por.

Ak sa však svedok, ktorý bol pôvodne spoluobvineným, materiálne zúčastnil na trestnom čine obvineného, proti ktorému vypovedá resp. má vypovedať, má vždy právo odmietnuť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Tr. por. - a to aj vtedy, keď sa trestné stíhanie proti nemu už právoplatne skončilo. Ak svedok toto právo použije, jeho skoršiu výpoveď nemožno so zreteľom na dikciu § 263 ods. 3 písm. d) Tr. por. prečítať (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tz 5/2006).

Tým, že súd prvého stupňa postupoval podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por., pričom svoj postup odôvodnil takou skutočnosťou, podľa ktorej bol dňa 22.11.2011 obvinený Ing. W. Q. vypočutý ako svedok, neprímeraným spôsobom obišiel súdnu prax, ktorá vychádza z ustanovení Trestného poriadku o naplnení zákonných predpokladov pre čítanie svedeckých výpovedí. V súčasnosti teraz už právoplatne odsúdený Ing. W. Q. bol nesporne materiálne zúčastnený na trestnom čine obžalovaného Ing. K. S. a preto bolo povinnosťou súdu prvého stupňa umožniť mu využitie jeho práva podľa § 130 ods. 2 Tr. por. a pokiaľ by toto svoje právo využil, jeho skoršia výpoveď už nemohla byť na hlavnom pojednávaní v trestnej veci obžalovaného Ing. K. S. prečítaná.

Z tohto právne záväzného záveru odvolacieho súdu pre prvostupňový súd vyplývala predovšetkým povinnosť vyvinúť maximálne úsilie pre zabezpečenie účasti tohto svedka, čo prvostupňový súd učinil a W. Q. v postavení svedka aj podrobne vypočul, nakoľko tento svoje právo vo veci odmietnuť vypovedať nevyužil. V konečnom dôsledku možno konštatovať, že výpoveď tohto svedka vo viacerých smeroch korešpondovala s výpoveďou obžalovaného a priebeh udalostí vysvetľoval podobne ako on.

Najvyšší súd SR ďalej konštatuje, že ... osoby Mgr. S. K. a Mgr. S. D. boli materiálne zúčastnené na trestnom čine, pre ktorý je vedené trestné konanie proti obžalovanému Ing. K. S.. Podľa názoru odvolacieho súdu bez splnenia podmienok stanovených v § 21 ods. 1 Tr. por. a v rozpore s ustanovením § 18 ods. 1 Tr. por. bola trestná vec obvinených Mgr. S. K. a Mgr. S. D. uznesením vyšetrovateľa PZ z 11.06.2012 vylúčená zo spoločného konania v trestnej veci obvinených Ing. K. S. a Ing. W. Q.. Za daného právneho stavu sa na možnosti výsluchu Mgr. S. K., Mgr. S. D., ale aj už právoplatne odsúdeného K. Z. vzťahovali rovnaké skutočnosti, ako v prípade už odsúdeného Ing. W. Q..

Vo všeobecnosti platí, že svedok musí byť poučený aj o práve odoprieť výpoveď a k tomuto poučeniu sa musí výslovne vyjadriť a pokiaľ má toto právo, musí výslovne vyhlásiť, či toto právo použije alebo nepoužije. Obsah jeho vyjadrenia musí byť uvedený v zápisnici o výsluchu. V prejednávanej veci boli svedkovia Mgr. S. K. a Mgr. S. D. poučení okrem iného aj podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ale v prítomnosti ďalších svedkov., pričom pred samotným výsluchom už poučení neboli a ich vyjadrenia sa obmedzili na konštatovanie, že poučeniu porozumeli a vypovedať budú. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že svedkovia Mgr. S. K. a Mgr. S. D. výslovne nevyhlásili, či svoje právo odoprieť výpoveď použijú alebo nepoužijú. Svedok K. Z. bol síce poučený samostatne okrem iného aj podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ale zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že aj v jeho prípade absentuje v zápisnici výslovne vyhlásenie, či svoje právo odoprieť výpoveď použije alebo nepoužije. Takéto vyjadrenia svedkov K. Z., Mgr. S. D. a Mgr. S. K. neobsahuje ani protokol o vyhotovení prepisu zvukového záznamu z pojednávania do obyčajného písma.

Podľa názoru odvolacieho súdu potom treba konštatovať, že dôkazy, ktorými sú výpovede svedkov Mgr. S. K., Mgr. S. D. a K. Z. na hlavnom pojednávaní, neboli v priebehu hlavného pojednávania vykonané zákonným spôsobom a preto nemôžu byť podkladom pre náležité zistenie skutkového stavu.

V konečnom dôsledku aj túto námietku odvolacieho súdu prvostupňový súd v tejto veci akceptoval a i keď nie je úplne v súlade s doterajšou judikatúrou Najvyššieho súdu SR - napríklad s názorom jedného z rozvrhom práce určených dovolacích senátov Najvyššieho súdu (vo veci 2TdoV 6/2013 senát konštatoval, že „Trestný poriadok neupravuje presné znenie vyjadrenia podľa § 130 Trestného poriadku, z povahy právnej úpravy vyplýva, že musí byť urobené tak, aby nevznikali pochybnosti o vôli svedka využiť resp. nevyužiť toto právo... svedka nemožno nútiť, aby k tomu použil priamo formuláciu uvedenú v zákone“), predmetné výsluchy (v podstate nezistiac nič nové) v rámci nového konania zopakoval.

Naznačené procesné pochybenia súdu prvého stupňa sú, uvádza ďalej Najvyšší súd SR, samy osebe, dôvodom pre zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku. Odvolací súd však zároveň dodáva, že doteraz vykonanými dôkazmi sa nepodarilo bez najmenších pochybností ustáliť osobu, prostredníctvom ktorej mal obžalovaný Ing. K. S. reálne ovplyvniť priebeh vyhodnotenia žiadosti o nenávratný finančný príspevok z fondov Európskej únie, v prospech subjektov špecifikovaných v skutkových vetách obžaloby a rozsudku. Túto skutočnosť pripúšťa i prokurátor v odôvodnení obžaloby. V okolnostiach prípadu táto dôkazná núdza neumožňuje bezpečný záver o tom, či za existujúcich skutkových okolností žiadal páchatel' úplatok za to, že bude svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 329 Tr. zák., ako sa tvrdí v napadnutom rozsudku, alebo takýto páchatel' iba predstieral, že bude svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci takejto osoby, prípadne na činnosť osoby, ktorá obstaráva veci všeobecného záujmu, ale pre vybavenie veci nepodnikol nič a ani to nemal v úmysle.

Bez preukázania schémy vzájomných vzťahov, v okolnostiach prípadu do veci zainteresovaných osôb, smerujúcich až k osobám, v kompetencii ktorých bolo posúdiť žiadosti a rozhodnúť o poskytnutí finančných príspevkov, nie je možné potom ustáliť správnu právnu kvalifikáciu skutku v prípade, ak by bolo spáchanie skutku obžalovanému Ing. K. S. preukázané.

Je pravdepodobné, že v prípade preukázania skutkového stavu, ako ho prezentoval prokurátor, by takouto osobou bol Mgr. T. W. (viď najmä súvislosti spočívajúce v obdobne koncipovanej skutkovej vete u tohto v inej veci obžalovaného a súvislosti vyplývajúce najmä zo zabezpečených nahrávok v rámci nasadenia informačno-technických prostriedkov, z ktorých vyplýva nesporný kontakt obžalovaného v tejto veci s T. W.). Predovšetkým z tohto dôvodu prvostupňový súd T. W. ako svedka predvolal. Výsledkom vykonania tohto dôkazu nebolo rozptýlenie naozaj vysokej pravdepodobnosti v predchádzajúcich vetách uvedeného scenára, nebolo však možné konštatovať (aj vzhľadom na nižšie ešte ďalej rozvádzané názory odvolacieho súdu a celkovú koncepciu jeho rozhodnutia, zdôrazňujúcu nevyhnutnosť aplikácie zásady „in dubio pro reo“), že toto je jediný možný výklad dokazovanej skutočnosti. Na tomto fakte nič nemôže zmeniť ani výsledok odvolacieho konania voči T. W. - niet totiž sporu, že súvis jeho veci s touto vecou je naozaj nepriamy a dokazuje nanajvýš to, že T. W. sa voči vyššie uvádzanej agentúre správal korupčne.

Najvyšší súd SR ďalej vo svojom uznesení uvádza ... súd musí zachovať nestrannosť a nesmie iniciatívne napomáhať jednej alebo druhej strane. Ak by sa tak stalo, došlo by k porušeniu nielen zásady rovnosti strán v konaní pred súdom (§ 2 ods. 14 Tr. por.), ale aj zásady spravodlivého procesu (§ 2 ods. 10 Tr. por.). Nie je prípustné, aby strany konania prenášali svoje povinnosti na súd a očakávali, že súd vyrieši svojim dokazovaním základné predpoklady rozhodujúce pre posúdenie trestnej zodpovednosti obvineného.

Časť skutku rozsudku, podľa ktorého suma žiadaných nenávratných finančných príspevkov u podnikateľských subjektov bola v celkovom objeme minimálne 1.098.000,- €, je nepreskúmateľná, pretože z odôvodnenia rozsudku nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti odôvodňujúce tento skutkový záver.

K tomuto prvostupňový súd uvádza, že v odôvodnení svojho prvého rozhodnutia vo veci spôsob výpočtu tejto sumy vysvetlil a uviedol, že ... „V závere skutkovej vety uvedený číselný údaj je potom súčtom hodnoty jednotlivých projektov tu uvedených podnikateľských subjektov, resp. súčtom súm, ktoré tieto subjekty žiadali ako nenávratný finančný príspevok“. Vzhľadom k spôsobu ukončenia veci týmto rozhodnutím však táto výčitka odvolacieho súdu stráca svoju relevanciu, keďže v prípadoch oslobodzujúcich rozsudkov súd preberá skutkové vety do svojho výroku bez úpravy. Z obdobných

dôvodov stráca relevanciu aj ustálenie súvislostí týkajúcich sa určenia miesta, kde malo dôjsť ku sledovanej komunikácii medzi do priebehu deja zasahujúcimi osobami, ktoré ustálenie (určenie presných miest) odvolací súd takisto vytkol.

Najvyšší súd mal výhrady aj voči činnosti agentov v tejto veci a uviedol, že ... odvolací súd po analýze výpovedí svedkov - agentov D. D., Ing. K. F., W. I., Ing. R. Z. dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa bude musieť k hodnoteniu činnosti svedkov - agentov a hlavne polície vrátiť a podrobne vyhodnotiť činnosti každého zo svedkov - agentov pri dôslednej analýze označených svedeckých výpovedí, pretože skutočne existuje vážne podozrenie, že činnosť agentov, riadených políciou, v okolnostiach prípadu, prekračovala rámec použitia agenta a jeho úkonov upravený v § 117 Tr. por., o to viac, že v predmetnej veci nešlo o korupciu verejného činiteľa alebo zahraničného verejného činiteľa.

V tejto súvislosti, keďže bol naznačený len akýsi všeobecný smer „vrátiť sa“ k činnosti agentov v smere ich vyhodnotenia ako „prekročenia rámca činnosti agentov“, sa súd rozhodol vypočúť policajta (vyšetrovateľa vo veci Ing. N. J.), ktorý bol v najbližšom kontakte s agentami. I keď v prípade výpovede takejto osoby nejde o dôkazný prostriedok a z neho vyplývajúci dôkaz v pravom slova zmysle, takouto osobou reprodukované súvislosti môžu napomôcť k posúdeniu zákonnosti nasadenia a priebehu použitia takejto kriminalistickej metódy.

Výpoveď tohto svedka síce neindikovala žiadne nezákonnosti v rámci činnosti agentov v zmysle ich proaktívneho inštruovania, aj prvostupňový súd však niektoré svoje závery v súvislosti s činnosťou agentov v zmysle právne záväzného názoru odvolacieho súdu prehodnotil. Zákon totiž v ustanovení § 117 ods. 2 Tr. por. hovorí, že konanie agenta musí byť v súlade s účelom tohto zákona a musí byť úmerné protiprávnosti konania na odhaľovaní, zisťovaní alebo usvedčovaní ktorého sa zúčastňuje. Agent nesmie iniciatívne navádzať na spáchanie trestného činu, pričom to neplatí iba ak ide o korupciu verejného činiteľa alebo zahraničného verejného činiteľa a zistené skutočnosti nasvedčujú, že páchatel by spáchal trestný čin aj vtedy, ak by príkaz na použitie agenta nebol vydaný (je možné pochybovať o ústavnosti posledne uvedenej vety, posúdenie tejto skutočnosti však nebolo predmetom tohto konania).

V súvislosti s touto vecou je dôležité zamerať pozornosť na úmernosť protiprávnosti konania na odhaľovaní, zisťovaní alebo usvedčovaní ktorého sa agent zúčastňuje aj vo vzťahu k logike reakcií agenta. Agent totiž nesmie iniciatívne navádzať na spáchanie trestného činu, pričom za takého iniciatívne navádzanie sa nemusí považovať len priamy návod na páchanie trestnej činnosti, ale aj vytvorenie situácie, ktorá trestnú činnosť umožní, resp. navodí situáciu, v rámci ktorej potenciálny páchatel trestnej činnosti „má umožnené“ konať spôsobom, ktorý ho nenúti eliminovať tie zložky svojho správania sa, ktoré nie sú v súlade s reálne zamýšľanou vôľou.

V tomto prípade je potrebné celú vec posudzovať z toho aspektu, že obžalovaný sa bráni štandardnosťou svojho postupu, ktorá v prípade predmetných projektov spočíva v tom, že potenciálnym zákazníkom ohľadne budúceho vzdelávania predkladá aj svoje „štandardne pripravené“ zmluvy, v rámci ktorých ponúka aj službu spočívajúcu v spracovaní projektov. Pokiaľ niekto projekt už spracovaný má, čo je aj prípad v tejto veci konajúcich agentov, je logické, aby túto skutočnosť namietal a žiadal v tomto smere vykonať úpravu zmluvy. Pokiaľ to agenti D. a F. nežiadali, nejde síce o navádzanie na trestnú činnosť, možno však konštatovať, že takto nelogické konanie agentov v tomto prípade nie je úmerné miere protiprávnosti konania podozrivej osoby. Inak povedané, zákonodarca agentovi zakazuje nielenže provokovať, ale zároveň počíta s tým, že agent musí reagovať „úmerne“, čo znamená aj logickú a adekvátnu reakciu na vzniknutú situáciu.

V ďalšej časti tohto rozhodnutia bude uvedené, prečo súd v rámci svojho prvého konania považoval podpísané zmluvy za „zakrytie úplatku“, avšak v rámci nového konania po zrušení veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky dospel k záveru, že takéto „zakrytie úplatku“ umožnila aj činnosť agentov, ktorí nereagovali logicky na vzniknutú situáciu a v podstate sami sa podieľali na vytvorení situácie, ktorá umožnila spáchať skutok, ktorý najmä z hľadiska formálneho je možné považovať za trestný čin.

Z pohľadu trestného práva „správna“ činnosť agentov teda mala kopírovať logickú reakciu človeka, ktorého nútia podpísať zmluvu, v rámci ktorej má platiť za niečo, čo službu poskytujúca zmluvná strana neposkytuje - v tomto prípade má platiť za spracovanie projektu, v prípade, kedy projekt je už spracovaný. Tu len na margo veci je potrebné uviesť, že sčasti v tomto smere možno považovať obranu obžalovaného za konzistentnú, pretože tento na viacerých miestach dokumentovanej komunikácie

uvádza, že poskytnuté služby sú komplexné a zahŕňajú viacero činností súvisiacich s implementáciou projektu, teda nie len činnosti priamo súvisiace s lobbingom, ktorý v rámci komunikácie je spomínaný tiež. Najmarkantnejšie je túto časť obhajoby vidieť na prepise dokumentovanej komunikácie zo dňa 23.06.2011 - č. I. 1085, kde obžalovaný S. priamo hovorí, že „... ak nám to zadáte, že ideme robiť pre vás, tak my s tým musíme od začiatku robiť, aj publicita ... všetky tie kravinky okolo toho ...“. V konečnom dôsledku táto situácia znamená, že prvostupňový súd prehodnotil svoj pôvodný záver a reakciu agentov v rámci novonariadeného konania v zmysle právneho záveru odvolacieho súdu nepovažoval za „úmernú protiprávnosti konania obžalovaného“. Činnosť agentov v podstate priamo umožnila obžalovanému, napriek aj ním zistenej situácii o existencii projektov, neopraviť štandardizované typy zmlúv a nechať ich v znení ako ich mal pripravené, čo jeho situáciu v konečnom dôsledku z hľadiska investovanej námahy do úpravy zmlúv uľahčovalo. Tento stav mal za následok i to, že vzhľadom k nelogickým reakciám agentov nebolo možné posúdiť, ako by obžalovaný reagoval v prípade, ak by svedkovia agenti aj na hlavnom pojednávaní nimi prezentované výhrady voči podpísaným zmluvám voči obžalovanému uplatnili. V každom prípade, ak by reagovali logicky, vytykajúc obsah zmlúv zahŕňajúci aj spracovanie už existujúcich projektov (čo preukázateľne neurobili, nakoľko svoje prípadné podpisy nemienili vážne), a obžalovaný by aj za tejto situácie zdôrazňoval, že textom zmluvy sa zakrýva lobbing ako jediný pravý zmysel podpisu zmlúv, situácia žalobcu by bola jednoduchšia a dôkazné bremeno by podľa všetkého uniesol skôr.

Prvostupňový súd v tomto rozhodnutí považuje za potrebné citovať aj niektoré ďalšie pasáže rozhodnutia odvolacieho súdu - a to najmä z toho dôvodu, že pomerne jednoznačne dávajú návod, ako sa odvolací súd k ponímaniu celkovej dôkaznej situácie postavil. Uvádza, že ...princíp prezumpcie neviny v trestnom konaní vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie konkrétne dôkazné bremeno; ak existujú akékoľvek rozumné pochybnosti, nemožno ich vyložiť v neprospech obvineného, resp. obžalovaného, ale naopak, treba vyložiť v ich prospech, Pravidlá trestného konania sú preto primárne zamerané na zistenie a potvrdenie toho, či je to skutočne obvinený (obžalovaný), ktorý je vinný zo zakázaného konania. Z princípu prezumpcie neviny vyplýva pravidlo in dubio pro reo, podľa ktorého ak nie je v dôkaznom konaní dosiahnutá praktická istota o existencii relevantných skutkových okolností, t. j. ak sú prítomné dôvodné pochybnosti vo vzťahu ku skutku či osobe páchatel'a, ktoré nemožno odstrániť ani vykonaním ďalšieho dôkazu, je nevyhnutné rozhodnúť v prospech obvineného. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nie je totiž spôsobilý vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci rozsudok.

Vzhľadom k uvedenému, prvostupňový súd v zmysle právne záväzného názoru súdu odvolacieho opätovne vytyčil termín hlavného pojednávania. Hlavné pojednávanie bolo vytyčené na dni 22. - 23.10.2014.

Na hlavnom pojednávaní súd zreferoval stav konania vrátane obsahu rozhodnutia odvolacieho súdu, opätovne vypočul k veci obžalovaného, opätovne predvolal a po poučení v zmysle pokynu odvolacieho súdu vypočul svedkov Mgr. S. K., Mgr. S. D., K. Z., predvolal a vypočul svedka Ing. W. Q., tiež po poučení podľa pokynu odvolacieho súdu. Na hlavné pojednávanie boli tiež predvolaní a vypočutí v procesnom postavení svedka pplk. Ing. N. J., vyšetrovateľ PPZ, Národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky expozitúra Stred, ktorý vykonával vyšetrovanie stíhaného skutku a Mgr. T. W.. Tiež bol oboznámený aktuálny odpis z registra trestov obžalovaného.

Obžalovaný K. S. právo opätovne sa k veci vyjadriť formou výpovede nevyužili, využil svoje právo a nevypovedal. Uviedol len, že zotrváva na všetkých skutočnostiach, ktoré uviedol v doterajšom priebehu konania. Súd preto na tomto mieste zopakuje výpoveď obžalovaného učinenu na predošlom hlavnom pojednávaní:

Obžalovaný K. S. uviedol, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu, nespáchal, zmluvy boli reálne a ak bola navýšená odmena, tak to urobil svedok Z.. V prípade jednotlivých zmlúv išlo o štandardné zmluvy, ktoré on má pre takéto prípady pripravené, pričom „oni ich bohužiaľ podpísali, aj keď neboli pravdivé, lebo projekty už mali napísané“. To, že projekty sa v podstate netýkali implementácie, ale najmä schválenia týchto projektov, resp. pomoci pri ich napísaní, vysvetľoval tým, že v prípade ním poskytnutých zmlúv išlo o štandardné zmluvy, klienti ich mohli napadnúť, resp. vytknúť ich obsah, prepísať ich a podobne. O projektoch, ktoré sú predmetom tohto trestného stíhania, sa dozvedel od jeho priateľa K. Z., s ktorým neformálne spolupracoval. O firme Active Progress v živote nepočul, tvrdil, že Z. predmetnú zmluvu s uvedením jeho firmy Sympatik, s.r.o. posielal mailom, má ju vo svojom počítači. Po oboznámení so

skutočnosťou, že v rámci zaistených počítačov takáto zmluva netvorila obsah súborov v nich uložených, uviedol, že mal ešte jeden počítač, ktorý polícia, hoci mohla, nezaistila. Na Sociálnej implementačnej agentúre (rozpočtová organizácia napojená na rozpočet Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny) nikoho nepozná, nepozná ani nikoho, kto by mohol zabezpečiť úspešné schválenie projektov. Pokiaľ ide o e-mail, v rámci ktorého z jeho adresy bola posielaná zmluva, v ktorej ako poskytovateľ služby bol uvedený Active Progress, s.r.o., nevie, ako sa táto zmluva dostala do jeho mailu, on takúto zmluvu nikomu neposielal a pokiaľ je v predmetnom e-maili ako posielajúca osoba podpísaná osoba menom K. S., mohol toto urobiť K. Z., ktorý mal prístup do jeho súkromnej e-mailovej schránky.

Osobu menom T. W. pozná, išlo o osobu, s ktorou on predtým spolupracoval a vzhľadom k jeho kontaktom sa vedel dostať k informáciám, ktoré súviseli s jednotlivými fázami schvaľovania projektov. Pripustil, že s touto osobou aj v rámci telefonických hovorov pred podnikateľmi, ktorých sa projekty týkali, mohol hovoriť. Potvrdil, že s týmito osobami sa stretol jedenkrát, nahovoril ho na to K. Z.. On sa s budúcimi klientmi inak nemá dôvod stretávať, pokiaľ nemajú schválené jednotlivé projekty. Zotrval na tom, že predmetné zmluvy sa mali týkať implementácie a nie napísania projektu. Vedel o tom, že projekty sú už napísané. Pokiaľ bol dotazovaný na to, prečo predmetné zmluvy neprispôsobil situácii (projekty už boli napísané, o implementácii projektov v zmluvách nie je ani slovo), neustále opakoval, že z jeho strany išlo o štandardné zmluvy, ktorých obsah mohla zmeniť druhá zmluvná strana. V súvislosti s odmenou za predmetné služby uvádzal, že on si vždy nechával vyplácať 20 % z nenávratného finančného príspevku, ak došlo k zvýšeniu tohto percenta, on s tým nemá nič spoločné. Pokiaľ ide o zasahovanie do procesu schvaľovania projektov, podľa jeho názoru sa to nedá a on sa o toto ani nepokúšal. V rámci komentovania jednotlivých odpočutých rozhovorov sa nevedel vyjadriť, či osoba hovoriaca o lobbingu je on, podľa jeho názoru nič z odpočutých rozhovorov a z komunikácie s podnikateľmi nenasvedčuje tomu, že by on tvrdil, že do procesu schvaľovania projektov vie zasiahnuť, jeho služby mali spočívať len v pomoci pri implementácii jednotlivých projektov.

Z osôb, ktoré zastupovali podnikateľské subjekty, ktorých sa jednotlivé zmluvy týkali, boli na hlavnom pojednávaní vypočutí svedkovia D. D. a K. F., pričom v rámci prípravného konania boli vypočuté aj ďalšie takéto osoby, ktorých výpovede za súhlasu strán v konaní boli prečítané a možno konštatovať, že obsah týchto výpovedí bol zhodný s tým, čo uvádzali svedkovia F. a D.. Táto časť dokazovania bola vykonaná v rámci konania pred zrušením veci odvolacím súdom a keďže (s čiastočnou výnimkou toho, čo je uvedené vyššie) procesná relevancia týchto výpovedí napadnutá nebola, súd tieto dôkazy neopakoval.

Z Akadémie vzdelávania boli opätovne na základe pokynu odvolacieho súdu po príslušnom poučení vypočutí svedkovia Mgr. S. K. a Mgr. S. D., v tom čase zamestnanci tejto inštitúcie.

Mgr. S. K. po poučení o. i. aj v zmysle § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por. výslovne vyhlásila, že poučeniu porozumela, svoje právo odoprieť vo veci vypovedať nevyužíva, vypovedať bude, neexistujú žiadne dôvody, kvôli ktorým by mohla odoprieť vo veci vypovedať. V zásade vypovedala zhodne pri všetkých výsluchoch.

Jej výsluch bol takisto zameraný predovšetkým k tomu, aby vysvetlila, akým spôsobom predmetné zmluvy chápala a aby vysvetlila obsah rozhovorov v rámci stretnutí, ktoré boli dokumentované agentmi, ako aj obsah niektorých jej vyjadrení zabezpečených v rámci odpočúvania telekomunikačnej prevádzky. Aj táto svedkyňa potvrdila, že „vytvárali sme, teda ja som vytvárala pre niektoré firmy projekty a niektoré tie projekty mali byť, aby boli úspešné, tak mali byť lobované a tam sa spomínali dve mená a to bol pán Z. a pán S. ...“. Aj na jasne formulované otázky prokurátora svedkyňa uvádzala, že „sa malo zabezpečiť formou lobovania alebo vybavenia nejakým spôsobom, aby tie projekty boli úspešné“. Týmto mala na mysli projekty, ktoré si na Sociálnu implementačnú agentúru okrem iného podali aj s políciou spolupracujúce osoby, pričom o tejto forme lobbingu sa mal vyjadriť jej vtedajší kolega, pán Q.. Podľa jej názoru sa to malo nejak vybavovať cez Sociálnu implementačnú agentúru, pričom z jej výpovede bolo zrejmé, že týmito vybavujúcimi osobami mali byť pán Z. a S.. Podľa jej vedomostí tieto osoby sa mali poznať s W. Q., pričom svedkyňa opísala aj vývoj v súvislosti so zasielaním jednotlivých zmlúv a navyšovaním percent ako odmeny v súlade s tým, čo uvádzali svedkovia D. a F. a v súlade s tým, ako je predmetná komunikácia dokumentovaná aj vo forme zaistených e-mailov.

Veľmi ju prekvapilo, že tie percentá sa navyšovali a v zásade svedkyňa jednoznačne potvrdila, že išlo o odmenu predovšetkým v súvislosti s príslušným lobovaním, ktorú mali obdržať podnikateľské subjekty uvedené na jednotlivých zmluvách. Pokiaľ ide o vývoj ohľadne subjektov, ktoré mali predmetné zmluvy so žiadateľmi spísať, vypovedala rovnako ako ostatní svedkovia, zároveň však svedkyňa uviedla i to, že 5 % z tejto sumy malo ísť pre Akadémiu vzdelávania, ktorá by mala v budúcnosti zabezpečovať z jednotlivých

projektov vyplývajúce školenia. Svedkyňa tak nespochybnila, že minimálne táto časť provízie mala byť určená pre Akadémiu vzdelávania.

Obdobne vo veci vypovedal aj svedok S. D., v tom čase riaditeľ lučeneckej pobočky Akadémie vzdelávania - takisto v rámci všetkých svojich výsluchov. Aj tento svedok hovoril o tom, že v zmluvných vzťahoch vystupovali organizácie alebo agentúry, ktoré „mali na starosti zabezpečenie priechodnosti alebo schválenia tých finančných prostriedkov“. Toto všetko sa malo zabezpečiť prostredníctvom nejakej zmluvy, ktorú mali podpísať zástupcovia podnikateľských subjektov s príslušnými agentúrami. Príslušnú komunikáciu k tomuto odovzdal orgánom činným v trestnom konaní, pričom on sa stretnutí s podnikateľmi nezúčastňoval.

Podľa jeho vyjadrenia podnikatelia mali zo schválenej čiastky zaplatiť 20 % sprostredkovateľskej organizácii. On nevedel o tom, že by z tohto niečo mala mať Akadémia vzdelávania. Predmetnú finančnú čiastku považoval za zaplatenie „lobbingu“, ktorý chápal tak, že „podnikateľ z tej čiastky dá k dispozícii finančné prostriedky organizácii, agentúre, ktorá svojimi kontaktmi vybaví, aby ten ich projekt bol schválený“. Ani tento svedok nehovoril nič o implementácii projektov. Ako už bolo uvedené, časť e-mailovej komunikácie bola zabezpečovaná prostredníctvom jeho osoby, predmetné e-maily spolu s prílohami, ktoré už boli opísané vyššie, odovzdal polícii.

Svedok Mgr. T. W. (v predošlom konaní bola jeho výpoveď prečítaná za súhlasu strán) v prípravnom konaní uviedol, že osoby obvinených nepozná, myslí si len, že pána S. stretol, pretože figuroval ako dodávateľ v nejakom projekte, ktorý zastupovala firma Alexis. Pozná tiež osobu Mgr. C. J., bývalého generálneho riaditeľa SIA, poznajú sa už dlhé roky a sú kamaráti. Po prehratí zabezpečených prepisov odpočutej telekomunikačnej prevádzky uviedol, že si viackrát telefonoval s pánom S., resp. s C. J., avšak na presný obsah rozhovorov si už nespomínal. Akúkoľvek zaangažovanosť vo veci poprel.

Na hlavnom pojednávaní po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom tento svedok v podstate vypovedal tak isto ako v prípravnom konaní. Obsah rozhovorov s S. (svoj hlas nespochybňoval) s odstupom času už nevedel vysvetliť, vie len, že súvisel s dodávaním vzdelávacích projektov.

Svedok Ing. W. Q. po príslušnom poučení podľa pokynu odvolacieho súdu na hlavnom pojednávaní uviedol, že v predmetnej veci ako Akadémia vzdelávania boli oslovení pánom S. a jeho kolegom ohľadom sprostredkovania klientov pre jeho firmu, kde mali zabezpečiť vzdelávanie, ak by ich projekty prešli cez nadriadený orgán. Toto vzdelávanie mala vykonávať aj Akadémia vzdelávania.

Následne mu zrejme „S. kolegom“ pánom Z. bol doručený zoznam firiem, pravdepodobne e-mailom alebo osobne, pričom on tento zoznam firiem ďalej postúpil pobočkám Akadémie vzdelávania.

Z výpovede tohto svedka na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v takomto kroku nevidel nič protizákonné, v súlade s verziou obžalovaného S. tvrdil, že v prípade zoznamu o podporu sa uchádzajúcich podnikateľských subjektov išlo o verejne dostupný materiál a takto zvykli postupovať aj v iných prípadoch, keď mali ako Akadémia vzdelávania vytypované firmy, s ktorými sa dalo spolupracovať. Možno konštatovať, že svedok potvrdzoval verziu obžalovaného, ktorý sa snažil prezentovať svoju aktivitu ako aktivitu podnikateľského subjektu, ktorý sa zaujíma o potenciálnych klientov a snaží sa takýchto potenciálnych klientov oslovovať s ponukou na budúcu spoluprácu. Táto spolupráca aj podľa tohto svedka mala nastať po tom, čo jednotlivé projekty budú implementačnou agentúrou vybrané ako úspešné.

Svedok sa vyjadroval aj k prípadnému zabezpečeniu lobistickej činnosti zo strany pána S., nevedel sa však vyjadriť k tomu, akými cestami a či vôbec mala byť zabezpečená úspešnosť projektov. Pokiaľ ide o chápanie lobistickej činnosti, svedok uviedol, že „nie vždy je všetko tak, ako má byť“, avšak zotrval na svojom tvrdení, že v podstate nič nelegálne na aktivitách, ktoré spolu s K. Z. a obžalovaným S. robili, nevidel. Išlo jednoducho o oslovenie budúcich potenciálnych klientov, s ktorými by obžalovaný s jeho kolegom K. Z. mohol v budúcnosti spolupracovať. Na tejto spolupráci mohla profitovať i Akadémia vzdelávania.

Pokiaľ ide o jeho postoj k vlastnému trestnému stíhaniu postavenému na obdobných základoch ako trestné stíhanie K. S., vzhľadom k prezentovanému postoju na hlavnom pojednávaní spočívajúcim v tom, že nešlo o nič protizákonné, svedok uvádzal, že keď prebiehalo jeho trestné stíhanie, on sa nijakým spôsobom nebránil, v tom čase mal vážne psychické problémy. Na takomto svojom postoji zotrval aj v rámci konfrontácií so svedkami D. a K., aj pri tomto úkone tvrdil, že z akadémie zvykli dávať zoznamy ľudí, ktorí mali záujem o projekty a to najmä firmám, ktoré podnikali v oblasti vzdelávania projekt si podávajúci firiem. Zoznam teda dával z dôvodu umožnenia kontaktov s potenciálnymi klientmi podnikateľských subjektov, ktoré sa venujú vzdelávaniu.

Svedok K. Z. na hlavnom pojednávaní v pozícii svedka odmietol vo veci vypovedať a tak bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. Možno konštatovať, že táto výpoveď korešpondovala s obsahom obhajoby obžalovaného S. a aj tento svedok tvrdil, že v prípade zmlúv išlo o reálne plánovanú podnikateľskú činnosť súvisiacu so vzdelávaním, pričom za navyšovanie provízie bol zodpovedný on.

Svedok pplk. X. N. J., vyšetrovateľ PPZ, NKA, Národná protikorupčná jednotka, expozitúra Stred vypovedal k spôsobu jeho spolupráce s agentmi. Jeho výpoveď priamo nezákonné navádzanie agentov neindikovala, avšak, ako už bolo uvedené, výhrady k činnosti agentov je možné mať, na čo súd poukázal vyššie.

Z predošlého vo veci vyhotoveného rozsudku je možné zopakovať výpovede svedkov, ktorých spôsob výsluchu odvolací súd nevytkol (súdu prvého stupňa vytkol vyhodnotenie činnosti svedkov - agentov D. D., Ing. K. F., W. I. a Ing. R. Z., avšak nenariadil súdu prvého stupňa opätovné vykonanie tohto dôkazu).

Svedok K. F. predmetné zmluvy jednoznačne definoval ako „provízne zmluvy“ a chápal ich tak, že ich zmyslom má byť akési legalizovanie z ich strany poskytnutého úplatku, čo sa im už zo začiatku nepáčilo a preto sa viacerí podnikatelia rozhodli podať trestné oznámenie a spolupracovali s políciou. Ako s prvou osobou z Akadémie vzdelávania mal kontakt s S. D., ktorý mu dal jasne najavo, že sa „musíte dohodnúť s akadémiou, ďalšími ľuďmi, ktorí to zariadia ...“, tým jednoznačne mal na mysli schválenie a nie implementáciu projektu. Cez ďalšiu pracovníčku Akadémie vzdelávania S. K. mu boli doručené provízne zmluvy, pričom neskôr sa stretali jednak s ňou, ako aj s K. Z. a v jednom alebo dvoch prípadoch aj s K. S.. Vo všetkých fázach svojho výsluchu zmluvy popisoval ako spôsob poskytnutia provízie, čo považovali za „nefér riešenie“. Provízia nakoniec mala tvoriť 30 %, pričom táto suma sa postupne zvyšovala z úvodnej sumy 15-tich %. Doslova uviedol, že táto pomoc zo strany poskytovateľa služby do predmetných zmlúv mala byť „zabalená“.

Svedok jednoznačne potvrdil, že dátumy na zmluvách boli antidatované, to znamená, že v čase, ktorý bol na zmluvách uvedený ako dátum ich podpisu, predmetné projekty už boli vypracované a tak nebol dôvod podpisovať zmluvu smerujúcu k pomoci ohľadne spracovania týchto projektov. Zmluvy mu boli takto prezentované a on nemal záujem ich preformulovať, keďže o ďalšie služby nemal záujem (naviac, okrem iného vedel, že vzhľadom k spolupráci s políciou sa z týchto zmlúv nebude plniť, nech by zneli akokoľvek, a do dokumentovaného deja v súlade s požiadavkami na činnosť agenta zrejme nechcel nijak zasahovať a v podstate predstieral, že mu text zmluvy neprekáža). Potvrdil tiež okolnosti inými učinenej zmeny zmluvy v súvislosti so zmenou poskytovateľa služieb a pokiaľ sa vyjadroval, že „páni ju zmenili“, mal na mysli Z. a S.. Oni tvrdili, že poznajú nejakú vysokopostavenú osobu na Sociálnej implementačnej agentúre.

V obdobnom duchu vypovedal aj svedok D. D.. Ten doslova uviedol, že provízie mali byť za lobbying, pričom tento lobbying mali zabezpečiť Z. s S., ktorý podľa ich vyjadrenia poznali nejakú osobu na Sociálnej implementačnej agentúre. Lobbying podľa neho spočíval v tom, že sa zabezpečilo, aby projekty boli schválené, pričom v tejto súvislosti zaznelo meno T., s ktorým obžalovaný S. počas ich stretnutia aj telefonoval. Zmenu v subjekte, s ktorým mala byť podpísaná zmluva, oznámil K. Z., pričom navýšenie percent zdôvodnil tým, že „tí, čo rozhodujú, sú čoraz hladnejší“. V konečnom dôsledku si však nebol istý, či toto uviedol svedok Z. alebo obžalovaný S..

Nespomínal si, či osobám, s ktorými komunikoval, tlmočil svoje výhrady voči zmluve. Ani neuvažoval s tým, že by sa na základe tejto zmluvy plnilo, keďže projekty už mali napísané, pričom pokiaľ ide o implementáciu, podľa jeho vyjadrenia túto by si zabezpečoval sám. Podľa jeho názoru Z. a S. jednoducho fungovali „spolu v tomto obchode“.

Ani jeden z týchto svedkov teda preukázateľne obsah zmlúv nenamietali, nežiadali o ich zmenu a nepoukazovali na to, že reálne neodrážajú plánované výkony zmluvných strán.

Výpovede ostatných svedkov sa predmetnej veci dotýkajú len naozaj okrajovo, pričom na hlavnom pojednávaní bola vypočutá ešte svedkyňa E. N., ktorá potvrdila skutočnosti týkajúce sa podozrenia v súvislosti s ovplyvňovaním súťaže projektov. Jej výpoveď sa týkala už viackrát spomenutej osoby T. W., (ktorá je inak stíhaná samostatne v inej trestnej veci, ako bolo uvedené vyššie), pričom svedkyňa uviedla, že táto osoba sa ju snažila ovplyvniť pri hodnotení projektov a opísala spôsob, akým k tomuto malo dôjsť. T. W. jej mal priniesť zoznam, na ktorom boli podčiarknuté niektoré podnikateľské subjekty

a mal jej uviesť, že ak tieto budú v súťaži úspešné, bude mať odmeny, čím myslel odmeny v rámci odmeňovania práce jej zamestnávateľom, pre ktorého v tom čase pracovala (ide o zamestnankyňu Sociálnej implementačnej agentúry - SIA v Bratislave).

Výpovede ostatných svedkov na hlavnom pojednávaní za súhlasu strán boli prečítané, pričom je ich možné zhrnúť nasledovne (súd opätovne zopakuje obsah výpovedí týchto svedkov tak, ako uviedol v predošlom rozsudku).

Svedkovia - agenti W. I., Ing. W. C., F. P. a Ing. R. Z. zhodne vypovedali, že si podali žiadosti v rámci výzvy Sociálnej implementačnej agentúry na priznanie finančných prostriedkov v rámci tzv. eurofondov. Niekedy v jesenných mesiacoch roku 2010 ich kontaktoval K. F. s tým, že dostal zoznam asi 7 firiem, ktoré mali podpísať zmluvu o sprostredkovaní a na jej základe po vyplatení „odmeny“ 30 % im malo byť zabezpečené schválenie podaných žiadostí. Pán F. im povedal, že on osobne to oznámil na polícii, mieni s políciou spolupracovať na dokazovaní a opýtal sa, či oni sami by prípadne chceli na veci s políciou spolupracovať. S takouto možnosťou súhlasili, neskôr za asistencie polície podpísali zmluvu a ďalej vo veci nič nekonali. O výsledku celej veci sa dozvedeli až z tlačovej konferencie ministerstva. Pokiaľ ide o samotné projekty, tieto boli v stanovenom limite 200.000,- Eur a projekty si vypracovali buď sami alebo v spolupráci s firmou SOPOX, ktorú zastupuje pán C. N..

Svedok C. N. tvrdil, že on a Ing. I. vypracoval v rámci výzvy SIA rozličné projekty pre rôznych žiadateľov, medzi ktorých patrili aj pán D., F., I. a P.. Projekty vypracovávali na základe riadnych zmlúv a boli aj uhradené. Po nejakej dobe sa od F. dozvedel, že boli oslovení nejakou firmou s tým, že musia zaplatiť, inak im projekty neprejdú. F. aj D. ho požiadali, aby s nimi išiel na stretnutie s nejakým pánom v Lučenci, kde aj išiel a tu sa od toho muža dozvedel, že bol oslovený s tým, že projekty môžu prejsť, len ak bude vyplatené 20 alebo 30 %. Stretnutie trvalo asi pol hodinu, on osobne sa už žiadnych stretnutí nezúčastnil a od F. s D. sa dozvedel, že vec oznámili na polícii, ktorá to už ďalej bude šetriť.

Svedok PhDr. O. D. v prípravnom konaní uviedol, že pán Q. bol jeho vedúci v zamestnaní na akadémii vzdelávania, odkiaľ pozná aj pána Z., ktorý za pánom Q. chodieval a bol mu predstavený ako človek, ktorý môže pomôcť vylobovať projekty na SIA. Z toho istého dôvodu pozná aj pána S., oni boli s Z. taká dvojica. V tejto súvislosti pozná aj spoločnosť SYMPATIK, s.r.o., malo by ísť o firmu pána S., pre ktorú v minulosti zabezpečil lektora z oblasti logistiky.

Svedkyňa O. S. vypovedala, že pracuje ako riaditeľka pobočky na Akadémii vzdelávania vo Veľkom Krtíši a z obvinených pozná pána Q. ako vtedajšieho nadriadeného. Ku skutku samotnému uviedla, že v rámci dotknutej výzvy SIA prišla do kontaktu s firmou Atlas, s.r.o. Veľký Krtíš, ktorá si podala projekt v rámci uvedenej výzvy. Z ústredia akadémie pritom dostala pokyn pravdepodobne od pána Q. alebo pani K., aby vlastníka uvedenej spoločnosti, pána H., kontaktovala s tým, že jeho projekt bude úspešný v prípade lobbingu, teda vybavenia toho, aby bol projekt úspešný. Jej úlohou bolo povedať, že v prípade, ak im projekt bude schválený, musia za lobbing dať 30 % z projektu, formu však mali dohodnúť na ústredí. Všetko toto mal riešiť obvinený Q.. Po prehratí odpočutej telefonickej prevádzky uviedla, že informáciu o zmenených percentách sa pravdepodobne dozvedela od K. alebo Q., presne to už uviesť nevie, ale na začiatku to bolo 20 % a neskôr sa to zmenilo na 30 %.

Svedkyňa X. K. H. potvrdila formálny proces podávania žiadostí v rámci jednotlivých výziev a postup pracovníkov SIA pri procese výziev a hodnotení projektov. Uviedla tiež, že pracuje v SIA v kancelárii spoločne s E. N., obvinených nepozná, pozná však Mgr. T. W. ešte z času, kedy pracovali spoločne vo Fonde sociálneho rozvoja a aj v súčasnosti sa sporadicky stretávajú v rámci práce. Potvrdila tiež, že v rámci dotknutej výzvy bola tiež hodnotiteľkou, ju osobne však nikto neovplyvňoval.

Svedkyňa K. N. rovnako vypovedala k procesu podávania projektov a ich následného hodnotenia s tým, že ona osobne tiež hodnotila niekoľko projektov. Ju osobne nikto neovplyvňoval, ani nedostala žiaden lístok. Osoby obvinených nepozná.

Svedok O. J. uviedol, že pracuje v SIA na pozícii projektový manažér a jednou z jeho činností je aj hodnotenie projektov. V rámci tohto hodnotenia ho niekedy v apríli alebo máji roku 2011 oslovil T. W. s tým, že pravdepodobne bol za generálnym riaditeľom a zistil si, kto aké projekty hodnotí. Asi dva alebo trikrát bol za ním a pozval ho na kávu s tým, že mu pri káve povedal, že má nejaké košické projekty,

s ktorými by potreboval pomôcť. Jeho pomoc mala spočívať v tom, že tie projekty ohodnotí vyšším bodovým ohodnotením a tým projekt získa šancu dostať žiadaný príspevok. Svedok mu na to povedal, že takyto balík projektov nemá, asi si ho s niekým pomýlil, na čo on zareagoval, že si to ešte preverí a prípadne sa stretnú, už sa však neozval.

Svedok C. J. uviedol, že v roku 2010 nastúpil do funkcie generálneho riaditeľa SIA a čo sa týka samotného skutku vo vzťahu k obvineným S. a spol., tak tieto mená mu nič nehovoria, nevie uviesť žiadne konkrétne skutočnosti. V priebehu hodnotenia sa však dopyčul o tom, že za žiadateľmi boli nejakí ľudia, ktorí sľubovali schválenie projektov, pričom sa odvolávali na vedenie SIA. Spolu s riaditeľom odborov preto zvažovali ďalší postup a nakoniec sa rozhodli informovať nadriadených - pani N. a R.. Na otázku, či v súvislosti s uvedenou výzvou nejakým spôsobom komunikoval s Mgr. W., uviedol, že s ním komunikoval, ale išlo len o záležitosti všeobecného charakteru, kde Mgr. W. vykonával externé riadenie. Je možné, že sa ho aj pýtal na to, v akom štádiu je celý proces, ale to sú bežné otázky, ktoré denne dával viacerým žiadateľom. Či mu dal nejaké podklady, na to si nepamätal. Na otázku obhajcu, či bolo možné ovplyvniť výber toho ktorého projektu, uviedol, že by sa to možno dalo cez nejakého odborného hodnotiteľa, ale to je len špekulácia, určite sa to nedalo urobiť cez vedenie akadémie.

Svedkyňa U. N. uviedla, že z obvinených nepozná nikoho, pozná len T. W., ktorého spoznala ako pracovníka ministerstva. Ona sama sa o možnom podplácaní dozvedela niekedy v období Veľkej noci roku 2011, kedy na SIA mali kolovať nejaké lístočky, na ktorých malo byť uvedené, ktorý projekt má byť podporený alebo nie. Vtedy sa aj prvýkrát stretla s pani N. a následne sa kontaktovali s políciou. Neskôr sa od C. J. dopyčula, že sa mali šíriť reči o tom, že bude dávať odmeny interným hodnotiteľom v prípade, ak sa schvália konkrétne projekty.

Svedkyňa Ing. S. D. vypovedal, že pracuje na Akadémii vzdelávania v Spišskej Novej Vsi ako riaditeľka pobočky. V rámci svojej práce okrem iného sleduje aj rôzne výzvy a v tejto súvislosti ju oslovil podnikateľ K. D., ktorému po vzájomnej dohode vypracovala projekt, následne ho odoslala a čakali na vyhodnotenie, pričom dodatočne bol pán D. vyrozumiený o tom, že projekt bol pre administratívnu chybu vyradený z hodnotenia. Uviedla tiež, že v súvislosti s projektom bola oslovená z Centra projektov Akadémie vzdelávania pani K. a pánom Q. s tým, že existuje nejaká firma alebo agentúra, ktorá zabezpečí, aby bol projekt úspešný. Malo sa to diať za nejakú protislužbu, ale nevie presne, za akú sumu. Mala však byť uzatvorená nejaká zmluva o poradenstve, zmluvu však nikdy nevidela.

Svedok K. D. uviedol, že žiadneho z obvinených nepozná. Je pravdou, že v rámci vyhlásenej výzvy si jeho spoločnosť Pro Group, s.r.o. Spišská Nová Ves podala žiadosť o priznanie finančných prostriedkov, pričom projekt vypracovávala pani D. z Akadémie vzdelávania. Ona mu v podstate odporučila nejakú agentúru, ktorá by mala vedieť napísať projekt, následne dostal e-mailom zmluvu, keďže k nej nemal pripomienky, tak ju podpísal a vrátil naspäť. Dlho sa nič nedialo, preto opätovne kontaktoval pani D., rozhodli sa, že projekt napíšu sami, čo aj urobili, ale tento pre administratívnu chybu neprešiel. Po predložení zmluvy o spolupráci medzi spoločnosťami SYMPATIK, s.r.o. a Pro Group, s.r.o. uviedol, že pravdepodobne ide o tú zmluvu, ktorá spomínal. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že predmetná zmluva bola nájdená počas výkonu prehliadky u obv. Ing. S..

Svedkyňa K. D. uviedla, že je konateľkou spoločnosti Active Progress, s.r.o., o veci však nevie nič, obvinených nepozná a časť agendy za ňu vybavuje jej syn. Svedok PhDr. N. D. vypovedal, že v spoločnosti Active Progress, s.r.o. pracuje a zastupuje ju v prípade, ak ide o klientov v súvislosti s eurofondami. Jeho úlohou je vyhľadávanie klientov a následné poskytovanie služieb v procese prípravy projektov, ich implementácie a prípravy verejných obstarávaní. Po predložení vzoru zmluvy, ktorá bola vydaná svedkom D. D., uviedol, že takúto zmluvu má uzatvorenú len so spoločnosťou CEP, s.r.o., vzor zmluvy však nikomu neposkytoval a mená obvinených sú mu neznáme.

Z obžalovaným predložených výpisov z obchodného registra bolo zistené, že firma Active Progress, s.r.o. na rozdiel od firmy Sympatik, s.r.o. v predmete podnikania nemá uvedenú žiadnu školiacu činnosť.

Obdobne, ako v rámci prvého vyneseného rozsudku vo veci, aj tu - napriek tomu, že došlo k inému vyhodnoteniu situácie, je možné zhrnúť fakty nasledovne:

Podstata tohto prípadu spočíva predovšetkým v posúdení zmlúv o spolupráci medzi jednotlivými žiadateľmi o finančný príspevok od Sociálnej implementačnej agentúry s podnikateľskými subjektmi Active Progress, s.r.o. a Sympatik, s.r.o. (v prípade firmy Active Progress, s.r.o. išlo o zmluvu, ktorá bola nazvaná Zmluva o poskytovaní konzultačných služieb, ktorou súčasťou bol tzv. Akceptačný protokol a v prípade firmy Sympatik, s.r.o. išlo o zmluvu, ktorá bola nazvaná Zmluva o spolupráci a poradenstve). Písomné i elektronicky zachytené znenia týchto dvojstranných právnych úkonov mal súd vo viacerých variantoch a od viacerých subjektov k dispozícii, pričom obsah týchto dokumentov vo všetkých ich variantoch sporný nebol. Podstatným teda bolo posúdenie toho, či išlo o reálne mienené zmluvy, teda zmluvy, s plnením ktorých obidva zmluvné subjekty počítali alebo išlo o zmluvy, ktorých plnenie či už z jednej, druhej alebo obidvoch strán nebolo myslené vážne a išlo o zmluvy s fiktívnym predmetom plnenia, pričom takýmito zmluvami by sa zakrývala ich podstata - poskytnutie provízie za pomoc pri schvaľovacom procese ohľadne jednotlivých projektov.

Je možné všeobecne predoslať, že ak by išlo o reálne zmluvy, resp. o zmluvy, ktorých plnenie bolo myslené vážne a nemali by nič spoločné so zabezpečením úspešnosti projektov, u žiadneho z účastníkov týchto zmlúv by nebolo možné dospieť k záveru o ich trestnoprávnej zodpovednosti a to ani v prípade, že by bolo preukázané antidatovanie týchto dokumentov. Pokiaľ by však tieto zmluvy mali slúžiť na zabezpečenie provízie súvisiacej so zabezpečením procesu, ktorý by smeroval k schváleniu projektu, v zmysle Občianskeho zákonníka by išlo o absolútne neplatné právne úkony (nimi deklarovaný predmet plnenia nebol myslený vážne a vzhľadom k zistenému stavu veci zmluvy boli v rozpore s dobrými mravmi a obchádzali zákon - viď ustanovenia 4. hlavy 1. časti Občianskeho zákonníka, najmä §§ 37, 39 tohto zákona) a, samozrejme v takomto prípade bolo na mieste posúdiť, či dohodnutá provízia nespĺňala definičné znaky úplatku tak, ako ho definuje § 131 ods. 3 Trestného zákona.

Pri posúdení a zodpovedaní týchto otázok súd vychádzal predovšetkým z obsahu zabezpečených listinných dôkazov vo veci - najmä z jednotlivých znení zabezpečených zmlúv a obsahu e-mailovej komunikácie, ako aj z prezentovaných postojov k chápaniu týchto zmlúv jednotlivými aktérmi. Z dôvodu prehľadnosti súd považuje za vhodné dokumentovať chronológiu vývoja udalostí predovšetkým sumarizovaním listinných dôkazov tak, ako v priebehu trestného stíhania boli zabezpečené.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že na základe príslušných príkazov sudcov pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu boli vo veci použité rôzne informačno-technické prostriedky, vrátane prostriedkov vyhotovujúcich zvukové záznamy, ktoré zabezpečovali vo veci ustanovení agenti - civilné osoby, na použitie ktorých boli takisto vydané príslušné príkazy. Tieto príkazy žiadnou zo strán v konaní neboli napadnuté a už na tomto mieste rozsudku je potrebné uviesť, že súd spôsob získania obsahu odposluchov telefonických hovorov a spôsob nasadenia agentov považoval za zákonný - napriek tomu, že v konečnom dôsledku činnosť agentov z hľadiska jej obsahu spochybnená bola. Neboli síce zistené žiadne okolnosti, ktoré by akýmkoľvek spôsobom dôvodili podozrenie, že agenti konali vo veci iniciatívne, nad rámec požiadaviek a navádzali sledované osoby k trestnej činnosti, ich činnosť, ako už bolo uvedené, však nebola logickou reakciou na vzniknutú situáciu a ako taká prispela k rozšíreniu možnosti posudzovať konanie obžalovaného ako trestný čin.

Pokiaľ ide o listinné dôkazy, ktoré situáciu dokumentujú, je potrebné uviesť, ako už bolo naznačené, že žiaden z do spisu zabezpečených listinných dôkazov nebol nijakým spôsobom stranami v konaní napadnutý, ich obsah nie je sporný, sporná bola len ich interpretácia, čím sa súd v ďalších častiach rozsudku ešte bude zaoberať. Z dôkazov, ktoré boli počas konania zabezpečované a ktoré, okrem iného, po výsluchoch vydali aj jednotliví svedkovia, je možné konštatovať nasledovný vývoj udalostí.

Dňa 28. októbra 2010 posielala S. D., vtedy riaditeľ právnickej osoby s názvom Akadémia vzdelávania (ide o občianske združenie založené podľa zák. č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov), pobočka Lučenec, e-mail kolegyni S. K., v rámci ktorého zasiela „zoznam firiem". Tento bol „navrhnutý na základe osobného stretnutia s podnikateľmi", pričom v e-maily je uvedené, že „prioritou sú pre mňa firmy v poradí tak, ako sú očíslované". Sčasti ide o totožné firmy, aké sú uvedené na zozname, ktorý bol v rámci domovej prehliadky zaistený u obžalovaného K. S.. Medzi firmami sú viaceré podnikateľské subjekty, ktorých predstavitelia boli vypočutí aj v rámci tohto konania, resp. v rámci neho po iniciatívnom podaní trestných oznámení vystupovali ako agenti.

Dňa 3. novembra 2010 osoba, ktorá sa podpísala ako K. S., posíla e-mail, v ktorom je uvedené „preposielam zmluvu, hlavička bude vymenená za inú firmu. To je len vzor ako to bude vyzerať. O číslach sme hovorili včera s pánom Q.". E-mail je posielaný z adresy a@b.c <mailto:a@b.c> PhDr. O. D., pracovníkovi Akadémie vzdelávania, ktorý ho ešte v ten istý deň preposiela riaditeľovi pobočky Akadémie vzdelávania v Lučenci, S. D., od ktorého obsah týchto e-mailových správ bol zabezpečený. Predmetný e-mail má dve prílohy a to listiny nazvané „Akceptačný protokol" a „Zmluva o poskytovaní konzultačných služieb". V rámci týchto z tohto e-mailu otvorených dokumentov ako poskytovateľ služieb má vystupovať firma Active Progress, s.r.o., so sídlom Palackého 12, Bratislava, zastúpená konateľkou spoločnosti K. D., pričom v kolónke objednávateľ je vynechané miesto. V rámci týchto dokumentov sa poskytovateľ zaväzuje, že „poskytne pre objednávateľa konzultačné a poradenské služby vedúce k úspešnému schváleniu projektu podľa článku 2 tejto zmluvy". Ako už bolo uvedené, u kolóniek, ktoré sa týkajú objednávateľa a názvu projektu, je vynechané miesto, a toto sa týka tak už spomenutej zmluvy, ako aj Akceptačného protokolu, v rámci ktorého objednávateľ potvrdzuje akceptáciu predmetu zmluvy v zmysle jej článku 2 bodu 1. Z obsahu týchto dokumentov je evidentné, že predmetom zmluvy je poskytnutie konzultačných a poradenských služieb vedúcich k úspešnému schváleniu projektu ..., pričom v rámci týchto dokumentov sa nič nehovorí o samotnej implementácii projektu. V článku 3 nazvanom Dohoda o odmene a spôsobe platby je uvedené, že táto odmena činí 15 % z výšky nenávratného finančného príspevku schváleného v prospech žiadateľa.

V súvislosti s týmto e-mailom je potrebné uviesť, že K. S. popiera zaslanie takéhoto e-mailu a uviedol, že na jeho súkromný e-mail mali prístup viaceré osoby vrátane K. Z., čo tento svedok nespochybňoval, i keď si na okolnosti vzniku tohto e-mailu nevedel spomenúť. Pokiaľ ide o podpis „K. S.", tento mal v rámci nastavenia odosielania e-mailov prednastavený, čo dokazovaním nebolo možné ani potvrdiť ani vyvrátiť, pričom aj takúto okolnosť je potrebné vyhodnotiť v prospech osoby postavenej pred súd.

Ešte v ten istý deň tieto zmluvy ako i e-mailovú správu preposiela S. D. D. D. na adresu a@b.c <mailto:a@b.c> a K. F. na adresu a@b.c <mailto:a@b.c> s tým, že v e-mailu uvádza, že „v čl. 2 (zrejme má ísť o čl. 3 a ide o chybu v písaní) bod 1 sa jedná o číslo 20, prosím o Vaše vyjadrenia dnes do 15.00 hod. ...". Dňa 24. novembra 2010 K. Z. z adresy a@b.c <mailto:a@b.c> posielal na e-mailovú adresu a@b.c <mailto:a@b.c> ako prílohu dokument nazvaný „Zmluva o spolupráci". V tomto prípade ide o zmluvu nazvanú Zmluva o spolupráci a poradenstve, ktorá má byť uzatvorená medzi poskytovateľom, podnikateľským subjektom Sympatik, s.r.o. a klientom, ktorého údaje v tejto verzii zmluvy nie sú vyplnené. V zmysle článku 1 bod 1 tejto zmluvy, jej predmetom je záväzok poskytovateľa spolupracovať s klientom a poskytovať mu konzultačné služby a plnenia smerujúce k získaniu grantu a vypracovaniu žiadosti o nenávratný finančný príspevok k projektu s pracovným názvom „Tvorba nových pracovných miest a vzdelávanie zamestnancov", v rámci operačného programu Zamestnanosť a sociálna inklúzia. Možno konštatovať, že ani táto zmluva sa netýka implementácie projektu, v zmysle jej článku 3 bod 1 „za vypracovanie žiadosti podľa článku 2 ods. 1 tejto zmluvy (v podstate jediná činnosť, na ktorú je zmluva uzatvorená) má poskytovateľ nárok na odmenu vo výške 30 % z výšky grantu schváleného koordinátorom". Je potrebné uviesť, že text tohto dokumentu je v podstate totožný s textom jednotlivých zmlúv, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke u obžalovaného ako časť stopy č. 4, ktoré zmluvy sa týkajú nasledovných podnikateľských subjektov - PRIMA INVEST, spol. s r.o., GEMOR FASHION, s.r.o., Stava IP, spol. s r.o. Košice, P. F., Biele Vody, s.r.o., GAPPA, s.r.o., TOMOS, s.r.o., ESOFT, s.r.o., SMOIMPEX, s.r.o., Q. I. L+S Záložňa, PRO GRUP, s.r.o. Je potrebné uviesť, že tieto zmluvy sú už klientmi aj podpísané, pričom údaj o percente odmien sa pohybuje od 20 do 30 %.

Všetky tieto zmluvy a to vo všetkých verziách (nachádzajú sa v spise na viacerých miestach) sú podpísané, resp. datované dňom 14.09.2010.

S. D. vydal ešte vytlačený e-mail zo dňa 10. decembra 2010, v rámci ktorého D. D. oznamuje, že projekt pána I. nebol prijatý, pričom projekty u vymenovaných podnikateľských subjektov majú nedostatky v tom smere, že tam chýbajú rôzne prílohy.

Predmetné listiny sa v spise nachádzajú na č. I. 157-170, pričom od č. I. 961 sú žurnalizované v podstate tie isté dokumenty, ktoré sú e-mailami ako prílohy ďalej preposielané jednotlivým, do veci zainteresovaným podnikateľským subjektom. Možno konštatovať, že stále ide o tie isté dokumenty s tým, že vo verziách v záverečných fázach tohto prípadu sú už ako klienti vypísané jednotlivé podnikateľské

subjekty a ide o verzie, kde za tieto subjekty konajúce osoby predmetné zmluvy aj podpísali. Spôsob kolobehu sčasti dokumentuje aj obsah jednotlivých odpočúvaných telefonátov.

Pokiaľ ide o hodnotenie obsahu týchto listín, možno zjednodušene povedať, že obžalovaný a sčasti i svedok Z. tieto listiny považovali za reálne zmluvy, teda za dvojstranné právne úkony, ktorých plnenie malo byť myslené vážne, a vo veci vypočutí svedkovia - zástupcovia podnikateľských subjektov, s ktorými tieto zmluvy boli uzatvárané, ich popisovali ako zmluvy, ktoré mali zakryť províziu za to, že predmetné projekty budú schválené. Možno konštatovať, že takýmto spôsobom tieto zmluvy popisovali aj vo veci vypočutí pracovníci Akadémie vzdelávania, avšak s tým, že časť provízie mala neskôr byť použitá aj na preplatenie ich vstupu do jednotlivých projektov formou školiacich aktivít.

Ako už bolo uvedené, viaceré dôkazné prostriedky vykonané v tejto veci nasvedčujú tomu, že jediným motívom vyššie prezentovanej chronológie udalostí zo strany obžalovaného bolo dosiahnutie provízie za lobistickú činnosť, ktorú plánoval vykonať najpravdepodobnejšie s T. W. voči implementačnej agentúre uvedenej v skutkovej vete tohto rozsudku, ktorá mala na starosti hodnotenie projektov, v rámci ktorých sa obžalovaný S. spolu s K. Z. i W. Q. angažovali. Nasvedčuje tomu nielen chronológia a koncepcia vyššie uvedených písomností, ale aj niektoré časti legálne a legitímne odpočutej komunikácie na veci sa zúčastnivších osôb.

Prvostupňový súd však nemôže ignorovať znenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý jeho výklad dôkaznej situácie prezentovaný v rámci prvého rozsudku vo veci spochybnil a jednoznačne uviedol, že viaceré dôkazy, ktoré prvostupňový súd v rámci prvého rozsudku spomína, je potrebné zopakovať, vysporiadať sa so všetkými okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie a dôkazy je možné interpretovať spôsobom, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší (vznikli pochybnosti o správnosti niektorých skutkových zistení). V konečnom dôsledku tak prvostupňový súd v súlade s názorom odvolacieho súdu dospel k záveru, že interpretácia predmetných zmlúv ako zmlúv, ktorých účelom mal byť lobing pri presadzovaní týchto projektov, nie je jedinou možnou interpretáciou posudzovanej situácie.

V trestnom práve naozaj platí zásada, že hoc ako dôvodné podozrenie, pokiaľ sa nepotvrdí vykonaným dokazovaním neumožňujúcim iný výklad priebehu udalostí než výklad v neprospech obžalovaného, nepostačuje na to, aby súd vo veci vyniesol odsudzujúci rozsudok. V tomto prípade, i keď viaceré slovné spojenia použité v rámci odpočutej komunikácie sa najmä obžalovanému S. vysvetľovali naozaj veľmi ťažko, je možné pripustiť i situáciu, že z hľadiska osôb vnímajúcich jeho konanie, najmä agentov F. a D., došlo k istému druhu nedorozumenia, ktoré v konečnom dôsledku vyústilo do situácie pre obžalovaného nepriaznivej.

Ako už bolo uvedené, k neumožneniu dokladovania situácie bez toho, aby bolo možné vznášať objektívne zdôvodnené námietky voči uznaniu viny obžalovaného, prispelo i konanie agentov, ktorí bez ďalšieho prijali obžalovaným S. a K. Z. predkladané zmluvy, v rámci ktorých bolo zahrnuté i spracovanie projektu a nijakým spôsobom nenamietali, že oni projekty spracované už majú. Takáto činnosť svedkov agentov v konečnom dôsledku neumožnila objektívne zhodnotenie situácie umožňujúce uznanie viny a to aj z dôvodu, že obžalovaný zrejme naozaj predkladal štandardne právnickou kanceláriou pripravené zmluvy, ktoré v obdobných situáciách používa. Je logické, že ak druhá zmluvná strana obsah zmluvy nenamietala a akceptuje aj niečo, čo nie je v súlade s objektívnou realitou (tvrdeniami uvedenými v zmluve), v zásade zmluvu predkladajúca strana nemá dôvod „privyrábať si robotu“ a meniť príslušné časti zmluvy.

K objektívnosti dokumentovania situácie by naozaj prispelo, keby svedkovia D. a F. spolu s ostatnými osobami predkladajúcimi projekty reálne namietli nesúlad zmluvy s objektívnou realitou a počkali by na reakciu obžalovaného, prípadne ďalších osôb v rámci takejto situácie. Nie je vylúčené, je dokonca pravdepodobné, že by zo strany obžalovaného, prípadne K. Z. v takomto prípade došlo k vysvetleniu zamýšľaného obsahu zmluvy výslovne a je možné, že by tento obsah (či už zakrytie úplatku alebo iný zámer) priznali a opísali aj *expresis verbis* a priamo, avšak k takejto situácii nedošlo.

Je potrebné ešte zdôrazniť i to, že obžalovanému S. výrazne napomohla aj výpoveď vo veci vypočutého svedka W. Q., ktorý na hlavnom pojednávaní v podstate potvrdil jeho verziu priebehu udalostí. Urobil to spôsobom, ktorý nebolo možné objektívne napadnúť a aj v prípade tejto výpovede platí, že nie je

síce vylúčená jej účelovosť a snaha obžalovanému pomôcť, avšak na to, aby toto súd bez akýchkoľvek pochybností konštatoval, nemá dostatok dôkazného inštrumentária.

Preto bolo rozhodnuté vo veci tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a obžalovaný bol spod obžaloby prokurátora ÚŠP GP SR oslobodený. Nebolo totiž dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný spôsobom, ako to v skutkovej vete obžaloby koncipoval prokurátor.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje v lehote 15 dní od jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Prokurátor môže podať odvolanie pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka.